

YERE DÜŞEN DUALAR 2006

Sema Kaygusuz 1972-

KİŞİLER

Leylan Leylan, adada yaşayan, liseden sonra kütüphanede memur olarak çalışmaya başlamış, babası alkolik ve hasta olan, annesi ise evi terk etmiş biridir. Yorgo ile sevgilidir.

Kutsi Karaca Annesi kardeşi Mercan ve atı Kutsi'yi alarak evi terk etmiştir. Sürgün edilen Rumların evlerine yerleştirilmek için gelmiş dağ köylülerinden biri olan Ecmel ile evlenir ve bir kızı olur. Kardeşi Mercan ve karısının arasında bir bağ olduğuna dair düşünceleri vardır. Mercan şüpheli şekilde ölmüştür. Karısı da bir süre sonra evi terk eder. Kızıyla birlikte yaşamaya devam eden Kutsi kızıyla mesafeli bir ilişki geliştirir. Karısının gidişinden sonra kendisini içkiye vermiştir. Berberdir ve bağıcılıkla uğraşmaktadır.

Latife Keşal Dul olan Latife Keşal, Çingene soyundan gelmektedir. Beş kere evlenmiş ve beş evliliğinde de hamileyken düşük yapmış ve kocaları ölmüştür. Adada fal bakması ile ünlenmiş ve bu ün sayesinde hayatına çeki düzen vermiştir. Leylan ile arkadaşır.

Mercan Kutsi Karaca ile kardeştir. Annesi evi terk ederken Mercan'ı yanına alarak Kutsi'yi babasıyla bırakmıştır. Kardeşi ile arasında mesafeli bir ilişki vardır. Balıkçılık yapmaktadır.

Ecmel Leylan'ın annesinin adı olan Ecmel, ikinci bölümdeki Leylan'ın anlattığı hikayedeki ana kahramanlardan biridir. Yaşur isimli bir oğlu vardır.

Yaşur Ecmel'in tek gözlü doğmuş oğludur. Doğuştan sol gözünün olduğu yer kapalıdır. Babası öldükten sonra annesi ile yollarda zaman geçirirler. Bir süre sonra güreşçi olur.

ÖYKÜ

Ecmel'in gidişi Leylan, amcasını çok seviyordur ama bunu belli etmiyordur. Sanki annesi çok belli etmeden ilgi olarak ona amcasını işaret ediyor gibidir. On dört yaşındayken babası bir gün eve gelir ve balıkçı olan amcasının boğulduğunu söyler. Leylan, onu çok sevdiği için kendisi yüzünden öldüğünü sanıyordur. Annesi ise gizli gizli ağlıyor, üzüntüsünü ortaya dökmüyordur. Kızı ve kocası ile arasına duvar örmüş gibidir. Bir sabah yanına birkaç parça eşya alarak, feribota biner ve adayı terk eder. Annesi gittikten sonra babası kırk gün hiç evden çıkmaz ve daha sonrasında ise her gün postaneye uğrayarak mektup var mı diye kontrol eder, kadının bütün akrabalarını arar ama bir haber alamaz. Yıllarca günde üç kere gelen feribottan insanları tek tek inceleyerek kadını bekler. Terk edilmişliğini adadakilere hiç unutturmaz. Sonrasında da çalıştığı berber dükkânına gitmez olur ve kapatır. Günleri hep aynı geçmeye başlar. Gün ağarmadan kalkıp kasabadan çıkıyor, bir saat yürüyerek bağına gidip, bütün gün bağdaki işlerle uğraşıp akşam bitik ve kirli bir halde eve geri dönüyordu. Eve gelir gelmez ise şarap içmeye başlayarak geceyi meyhanede tamamlıyordu. Karısının gitmesinin üzerinden on beş yıl geçmesine rağmen ona karşı hissettiklerinden kurtulamıyordu. Kızı ile arasında soğuk bir ilişki ve iletişimsizlik vardır.

Adadaki söylentiler Bütün gününü çalıştığı kütüphane de geçiren Leylan, kütüphaneye kimse gelmediği için kimseyle karşılaşmıyordu. O gün farklı olarak yemeğini çarşıda yemeye karar verir ve insanlarda bir tuhaflık fark eder. Kimse ona her zaman davrandığı gibi davranmıyor, onu gördükçe fısıltıyla konuşuyordu. Olan biteni öğrenmek için Latife Keşan'ın yanına gider. Olan biten her şeyden haberi olan biri olduğundan her şeyi ondan öğrenebilecektir. Latife Keşan'ın evi ve eşyaları kir içindedir. Ona ve kendisine rakı koyar. Leyla mecburen midesi bulana bulana içer. Latife gecenin sonunda ona fal bakar. Fal aracılığı ile ortalıkta babasını öldüreceğine dair söylentiler olduğunu söyler. Babasını yavaş yavaş zehirleyeceğini düşünüyorlardır. Leylan çok öfkelenir ve orayı terk eder.

Leylan kitap okumaya başlar Leylan, annesinin çekmecesindeki aşk romanlarına ve kütüphanede memur olarak çalışmasından dolayı kitaplara aşina olmasına rağmen okumakla ve yazmakla arası iyi değildir. Kütüphanedeki memuriyetinin yedinci yılında Adaya yazlıkçı olarak gelen biri o yokken nemden küflenmemesi için kitaplarını kütüphaneye bırakmak ister. Fakat Leylan aksi bir şekilde

zimmete geçirmeden böyle bir şey yapmaya yetkisi olmadığını, kitaplarını bağışlarsa kabul edebileceğini söyler ve tartışılır. Adam bir koli içindeki kitaplarını yere atar ve kızgınlıkla oradan ayrılır. Leylan, kitapları teker teker sobaya atarak yakmaya başlar. Resimli ince bir kitabı ise belki bir gün okurum diyerek kenara ayırır. “Yiyeceklerin Özellikleri Üstüne” isimli kitabı yavaş yavaş okumaya başlar. Bu kitaptaki bir tariften babasının hayatı boyunca içmediği bir şarabı yapmaya niyetlenir. Babasını ona yaşatacağı ve her şeyi anlatacağı bir şarap yapmaktır niyeti.

Lodos Kitaplığı Babasına o yıl şarabı kendisinin yapacağını söyler ve babası da itiraz etmez. Sağ gözü yavaş yavaş görmemeye başlıyordur ve tek gözüyle şarabın berraklığından emin olmayacağını düşünüyordur. Lodos sonrası her zamanki gibi sahile iner ve kıyıda şezlongların arasına sıkıştırılmış yırtık bir kitap bulur. O günden sonra Lodos kitaplığı adını verdiği, terk edilmiş kitapların koleksiyonunu yapmaya başlar ve o kitapları satır satır okumaya, tamir etmeye çalışır. Unutulmuş, çöpe atılmış ve terk edilmiş kitaplardır bunlar. Kırk sekizi terk edilmiş olmak üzere yetmiş sekiz tane kitap bulur ve adada başka kitap kalmaz. Bir sonraki yaz sonunu bekleyerek geride kalan yeni kitapları bulmak istiyordu. Artık kütüphaneyi beş buçukta kapatıyor ve gece yarısına kadar buz gibi kütüphanede kitap okuyordu. Yokluğu bir tek Yorgo'nun ilgisini çekiyordu. Onunla haftalar sonra buluşur ve babası meyhanedeyken evde sevişirler. Yorgo ondaki değişikliği fark eder ama Leylan ona duygularından ve değişimlerinden bahsetmez.

Leylan'ın dilekleri Leylan'ın üç dileği vardır. Fırsatını bulduğunda iyileşmeyi, şarabının babasının dilini çözmesini ve annesinin geri dönmesini diliyordu. Bir gün Latife, Leylan'a yine fal bakar. Leylan falda başka birinin çocukluğunu yaşıyordu. Uzun ve esrareniz bir faldır. Leylan günlerini suskunluk içinde geçirmeye devam eder. Bir gün kütüphaneye biri gelir. Otelde unuttuğu kitabını onun aldığını söylemişlerdir. Leylan çok kızar ama belli etmez. O günden sonra yeni kitaplar toplamayı da bırakır.

Latife Keşan'ın değişen hayatı Adada ise yıllar önce başlayan değişim üst noktalara ulaşmıştır. İnsanlar evlerini pansiyon yapıyor, yaptıkları el işlerini kapı önlerinde satıyor, kimisi iddialı isimlerle restoran ve meyhaneler açıyor ve bir süre sonra adanın gece hayatı gazetelerde boy boy yayınlanarak adanın popülerliğini arttırmaya başlıyordu. Kimi sanatçı ve yazarlar adaya yerleşmeye karar verse de kışın adada yapamayıp sadece yazlarını orada geçirmeye başlarlar. Kitaplarını ve bazı filmlerini adada çekerek yerlilerden abartılmış hayat hikayeleri toplarlar. Latife Keşan'da hayat hikâyesini anlatarak, bir filmde falcı bir Çingeneyi oynayarak ün kazanmış, hayatına çeki düzen vermiş ve gelir elde etmeye başlamıştır. Fal için kapısında kuyruklar olmaya başlamıştır. Ada halkı ve zengin turistler arasında bir köprü görevi görüyordu.

Leylan'ın şarabı Bir buçuk yıl sonra Leylan'ın yaptığı şarap olur ve babası tadar. Beğenir ve kızının karakterine benzetir. Yıllar sonra Leylan evde balık pişirir. Amcasının ölümünden sonra bu ilk kez oluyordu ve amcasının en sevdiği balığı pişirerek babasına meydan okuyordu. Babası balığı beğenir ama sanki kardeşini yiyor gibi hissettiğini söyler. Leylan o gece umutlanır. Babası yıllar sonra ilk kez kısa da olsa anlamlı bir cümle kurmuştur. Artık babasının ona bazı şeyleri anlatacağına dair umutları artmıştır. Fakat sonrasında babası günlerce hiç konuşmaz. İçtikçe içer ve içine kapanır. Evden çıkmaz olur. Meyhaneye bile gitmiyordu artık. Şarap iyiden iyiye babasını hasta etmeye başlar. İştahı gitmediğinde bile babasını yatakta bulmaya başlar.

Kutsi'yi görmeye gelirler Aylar sonra babasını merak eden arkadaşları eve gelirler. Kızın adamı öldürmeye çalıştığından emin gibidirler. Sağlık ocağı doktoru ve jandarma vardır. Evin kirine tiksinti ile bakarlar. Babasının hastaneye yatması gerektiğini söylerler ama adam inatla kabul etmez. Doktor ve subay, kızı dışarıda beklemesi için uyarır ve adamla yalnız konuşmak ister. Adam onları evden kovar ve tedaviyi kabul etmediğine dair bir kağıt imzalar. Herkes gidince kızına artık onu rahatça öldürebileceğini söyler. Kız o günden sonra her gece aynı rüyayı görür ve aynı saatte uyanır. Durumla baş edemeyince Latife'ye gider ve durumu anlatır. Latife rüyayı yorumlar. Rüyasındaki yaşlı kadının ona el verdiğini artık onunda içine bakabilirse ve baktığı her şeyin yerine geçebilirse o kadın gibi hikâyeler anlatabileceğinden bahseder.

Leylan'ın hikayesi Kutsi bir gün kızına geçmişinden bahseder. Babası kendisine hayran olan Kutsi'yi ünlü bir güreşçiymiş gibi yıllarca kandırması, ölüm döşeğindeki gerçekleri anlatmıştır. Annesi, ilk gençlik yıllarındayken kardeşini ve Kutsi'nin atını alıp evi terk etmiştir. Kutsi neden tercih edilmediğini hep sorgulamıştır. Babasının ölümünden bir yıl sonra kardeşi Mercan geri dönmüştür. Kutsi, annesinin onu tercih etmemesinin üzüntüsünden dolayı kardeşini soğuk karşılamıştır. Leylan, babasına dair ilk kez bir şeyler öğreniyordu. Zaman geçtikçe artık adadaki kimse Kutsi'yi sormaz olur. Ölümünü kabullenmiş ve bekliyor gibilerdir. Kız her gün eve gittiğinde ondan daha uzak hissediyordu. Sanki

uzak bir akrabasının evinde yaşıyor gibidir. Adam giderek kötüleşiyor ve ölüme yaklaşıyordur. Leylan artık rüyalarındaki kadının ona el vermesi ile istediği her şeyin yerine kendisini koyabiliyordur. Ölüm döşeğindeki babasına hepsinin aynı adla ama farklı rollerle yer alacağı bir öykü anlatır. İçinde babası, amcası ve annesi vardır. Tek bir trajedide yer alabilecekleri hiç zamanda ve hiçbir yerde geçen bir hikâyedir bu. Bu hikaye ile geçmişini yeniden yaratır ve özgürleşir.

Çocuğun babası ölür Hikaye de Ecmel'in kocası bir nehrin sahibi için, nehirdeki çamurdan madenden sürüklenip gelen altınları topluyordur. Her gün gizlice bir parçasını yutuyor, evde ağrılar içinde tuvaletini yapıyor ve küçük çocuk babasının dışkısının içinde altın parçasını arıyordu. Sonunda organları zarar görmüştür ve ölmek üzeredir. Ölmeden önce özlemine duyduğu dağ köyüne dair oğluna bir hikâye anlatır. Çocuk, babası öldüğünde annesinin acısını ağlayarak ve içinden geldiği gibi yaşayamamasından dolayı kendisine donup kalır. Uyuyakalır ve annesi onu uyandırdığında telaşlıdır. Atlarını, alelacele hazırladıkları birkaç yükü alarak evlerinden ayrılırlar. Annesi babasının kıyafetlerini giyer, saçlarını keser ve cılız bir erkek görünümüne kavuşur. Altınlarını çocuğun ve kendi elbiselerinin astarlarına saklar. Uzaklaştıklarında çocuğu ve atı güvenli bir yere saklar, geri döner ve evini yakarak geride bir şey bırakmaz. Çocuk korkusuna babasının ölüsünü ne yaptığını soramaz bile.

Avcının yardımı Ormanda uzun zaman yol alırlar. Onları uzaktan izleyen bir çiçekçi altınları fark eder. Kavaklığından geçtiklerini söyleyerek altın almaya çalışır ama çocuk adama karşı gelir ve güreşirler. Çocuk ondan beklenmeyen bir direnme ve güçle adamı alt eder. Adam ona karşılığında özenle paketlenmiş çiçek tohumlarından birini verir. Sıradan bir çiçektir ama çocuğa özelmış gibi anlatır. Anne oğul uzun zaman yol alırlar. Türü tehlikelerle boğuşurlar. Çocuk artık büyümüştür. Annesi ile arasındaki merhametten uzak ve soğuk ilişki ise aynıdır. Bir gün kar yağdığı bir sırada donma tehlikesi ile karşı karşıya kalırlar. Atları Yaşur ölür. Annesi atın karnını kesip kendince içinde yer açarak çocuğu atın içine iter ve kendisi de sığmaya çalışır. Bir nebze olsun soğuktan korunsalar da durumları iyi değildir. O sırada atın ölüsü için kurt sürüsü gelir. Kadın ve çocuk son güçleri ile karşı koymaya çalışırlar. Kendinden geçtikleri sırada bir avcı onları kurtarır.

Avcının hediyesi Çocuk kendine geldiğinde annesini de başka odada bulur. Yalnızdırlar. Annesini de iyileştirmek için onu soyar ve ısıtmaya çalışır. Annesi biraz toparlanır toparlanmaz, çocuk ateşler içindeyken yüklerini alır ve ortadan kaybolur. Evlerinden ayrıldıklarından beri gitmeye çalıştığı bir yer vardır ve amacına ulaşmadan durmayacaktır. Çocuk onu kurtaran avcının yanında yavaş yavaş iyileşir. Kendini toparlar ama hastalık sürecine dair hiçbir şey hatırlamıyordu. Avcı ona yüzük hediye eder. O sırada sol gözü de açılmıştır. Çocuk kendine atının adını koyar. Annesi o yaşına kadar isim koymamıştır. Adı Yaşur olur. Avcı ona değerli bir yüzük hediye eder. Hastayken çocuktan aldığı kandan ayrıştırıp elde ettiği madde ile bu yüzüğü yapmıştır. Çocuğun onun çırağı olmasını ister ama çocuk minnettar olsa da gitmeye karar verir. Ona sahip olduğu tek değerli şeyi, çiçek tohumlarını hediye eder.

Yüklerin gizemi Avcının yanından ayrılan Yaşur ilk güreşini çiçekçi ile yapmıştır ve sonrasında her panayırdaki birileri ile güreşerek kendini keşfeder. Oldukça ün salan biri olur. Altınlar, mücevherler kazanır. Zengin sofralarında evlerinde kalır. Bir gün uzaktan bir hünsanın sesini duyar. Bu güzel sesin sahibinin yüzünü görmek için elinden geleni yapar ama her seferinde sesin sahibi ondan önce davranıp uzaklaşıyordur. Kimse yüzünü tarif edemiyordur. Annesini unutup hünsanın peşine düşmüştür. Çok ünlü bir başpehlivanla güreştiği bir gün fena hırpalanır ve güreşte yenilir. Annesi onu meydandan alır. Sesin sahibinin annesi olduğunu anlar. Yıllarca ona hiç şarkı söylememiştir, soğuk ve katı davranmıştır. Bu sebeple sesinden tanımamıştır. Annesi ona merhametle bakar ve iyileştirir. Annesinin hünsalıktan, Yaşur'un güreşten kazandığı her şey tükenir. En son babasından kalan altınlarda bitmeye başlar. Annesinin alışverişe gittiği bir gün Yaşur evde kötü bir koku hisseder. Dolabın içini açar bakar ki evden çıkarken yanlarına aldıkları yükler oradadır. Koku onlardan geliyordu. İçinde ne olduğunu hiç öğrenememiştir. Açmaya çalışır ama çok sıkı ve iyi bağlanıp saklanmıştır. Bıçakla keseceği sırada annesi gelir ve ona tokat atar. Açmasına izin vermez. Yeniden katı bir insana bürünür.

Ecmel kocasının köyünü bulur İyileşen Yaşur ile annesi yola koyulur tekrar. Bu sefer denize ulaşırlar. Yaşur'un aklı ise yenildiği ve onun yüzünden ölümden döndüğü pehlivandadır. Bir şekilde onu bulur ve onunla güreşecek fırsatı yakalar. Bu sefer onun zayıf noktasını keşfeder ve güreşte onu yener. Fakat zaferin tadını çıkaramaz. Adam ilk kez yeniliyordu ve delirir. Onun çırpınışları ve delirmesi karşısında kimsenin tadı kalmaz ve Yaşur'u önemsemez. Yaşur yaşadıklarının kefareti için yüzleşir ve cezasını çeker. Sonrasında annesinin peşine düşer. Herkese onu tarif eder sorar. Sonunda tırmana tırmana onu bir dağın yakınında mağara gibi bir yerde su kenarında bulur. Annesi babasının

kiyafetlerinden arınıyordu. Botları bile yürümekten nasırlarından zor ayrılıyordu. Annesi kendi kiyafetleri giyer. İki ilerleyerek geçitten geçerler. Bir yaylaya varırlar. Herkesin birbirine benzediği ve mavi gözlü olduğu bir dağ köyüdür. Dağlılar onlara doğru gelir. Kadın evinden beri taşıdığı yükü açar. Babasının başı ve vücudunun ayrı ayrı parçaları çıkar. Kadın ilaçlayarak adeta mumyalanmış ve cesedi bozulmadan korumuştur. O an yıllarca veremediği şekilde duygularını dışarı vurur ve ağıtlar yakarak ağlamaya başlar. Herkes de onunla birlikte ağlar ağıtlar yakar. Kocasının sülalesi allak bullak olmuştur. Adam oraya gömülür.

TEMALAR

Yalnızlık *Biri gerçekçi biri gerçeküstü iki hikayeden oluşan romanda tüm karakterlerin yalnızlık içinde olduğu görülmektedir. Anne veya baba tarafından sevgisiz, şefkatten uzak büyüyen çocuklar, yalnız ve içe dönük yetişkinler olmaktadır.*

Arayış Leylan'ın kendisinin, annesinin, babasının ve amcasının yaşadıklarına, kötü kaderine, yalnızlıklarına kendince bir onarma çabası olarak yazdığı bir öykü vardır. Ecmel, Mercan, Kutsi aynı zamanda, yan yana gelemezler. Leylan ise kurguladığı öyküde farklı rollerle hepsini bir araya getirir. Yıllardır annesinin evi terk edişine, amcasının aniden kayboluşuna ve babasının sevgisizliğine cevap arıyordu. Bu öykü arayışlarına cevap gibidir.

Sevgisizlik/Terk edilme Sevgisizlik ve terk edilme unsurları karakterler arasında bir döngü, benzerlik olarak görülmektedir. Kutsi zamanında tercih edilmeyen olmanın ağırlığı ile terk edilme ve sevgisizliği travma olarak taşımış ve sonrasında da karısı tarafından terk edilmiştir. Aynı kader kızı Leylan için sürekli yanıtını aradığı bir soru olmuştur. Annesinin neden onu ve babasını ardında bırakarak gittiğini öğrenmeye çalışmıştır. Leylan'ın hayatında karşılaştığı, şahit olduğu anıları, kişileri ve hikayeleri kurgulayarak yeniden yazdığı öyküde de Yaşur babası kılığında giren ve ona annelik yapmayı kesen Ecmel tarafından sevgisiz bırakılmış ve bir bölümde terk edilmiştir.

Ölüm Ölüm hikayenin ana temalarındandır. Karakterler ortak bir hikâyeyi yineleye yineleye, adeta yeni bir şey yaşamadan ölüyorlardır. Sevmeden, kendini bulmadan, yaralarından ve acılarından kurtulmadan yavaş yavaş ölmek çürümeden ölmek gibidir.

KARAKTER ANALİZİ

Leylan (Yalnız)

Karakter Leylan, annesinin etkisiyle çok sevdiği amcasının ani ölümü ve annesinin, babasıyla onu terk etmesi ile ilgili kafasındaki soru işaretlerine cevap aramaktadır. Babası ile sevgisiz, iletişim yönünden oldukça zayıf ve mesafeli bir ilişkisi vardır. Tüm bunlar yalnızlaşmasına, içine kapanmasına sebep olmuştur. Sakin ve durgun bir karakterdir.

Aktivite Leylan, kütüphanede memurdur. Fakat okumak için kimse gelmediğinden tüm gününü yalnız geçirmektedir. Lodos sonrası deniz kenarına gitmekten hoşlanmaktadır. Bir ara terk edilmiş, unutulmuş kitapları toplayarak kendisine bir kütüphane oluşturur. Kitap okuma zevkini keşfeder ve tam bir kitap kurdu olur. Bu onda değişimleri beraberinde getirir. Ayrıca kendi yaptığı şarabı içerek kendi hikâyesini nasıl yazabileceğini öğrenmiştir. Latife'ye gidip fal baktırmaktan hoşlanır. Yorgo ile sevgilidir ve zaman zaman buluşurlar. Fakat ona aşık değildir.

Cinsellik Leylan, Yorgo ile sevgilidir. Babası meyhanedeyken bazen Yorgo'yu gizlice eve alarak sevişiyorlardır. Yorgo'da onu sevmiyordur ama Leylan'ın onun isteklerini yapmasından hoşlanıyordu. Aralarında şehvete dayalı bir ilişki olduğu düşünülebilir. Leylan, Yorgo ile olan ilişkisi sayesinde bedensel varlığını kanıtlıyor gibidir.

ÖRNEK ANILAR

Yalnız/Sert Leylan kütüphaneye gelip kitaplarını yaza kadar emanet etmek isteyen birine sert davranır. " Benim yerimde kim olsa bu sevimli adamı memnun etmek için elinden geleni yapardı. Ama ben o zamanlar yalnızlıktan iyice yabanileşmiştim; insanlara hele hele fütursuzca ortaya çıkan pratik zekâlılara hiç alışkın değildim. Üstelik kitapları sadece zimmetli mallar olarak görür, sadece resimli olanlarına değer verirdim."

Arayış içinde Leylan, hayatında olanlara anlam verememiştir ve sürekli kafasındaki soruların cevabı için arayış peşindedir. Babası ise bir türlü onunla iletişim kurmuyordu. “Onun şarap karası ağzından çıkacak asil hikâyemi dinlemekten umudumu hiç kesmedim. Amcama ne oldu, annem neden gitti; biz kimlerdeniz, adadaki Rumların, Kürtlerin, turistlerin, Çingenelerin arasında neden yapayalnız, sülalesiziz? Hiçbir şey anlatmıyordu. Kan çanağı patlak gözlerini alınma dikip anlaşılmaz mırıltılar çıkartıyordu o kadar.”

Kutsi Karaca (Alkolik)

Karakter Kutsi, annesi tarafından tercih edilmeyen, babası tarafından kandırılmış olan bir evlat olmanın travmasını üzerinde taşır. Karısının, yıllar sonra gelen ve kendisinden çirkin, aptal olduğunu düşündüğü kardeşi ile başını kıskanır. Hatta kızının ondan olduğunu düşündüğüne dair çıkarımlar yapmak zor da olsa söylenebilir. Kızına karşı sevgisiz ve ilgisizdir. Huysuz ve öfkeli bir adamdır. Fakat yaşadığı olumsuzluklardan ötürü ada halkı onu böyle kabul etmiştir. Mutsuz ve üzgün bir adamdır.

Aktivite Berberlik yapan Kutsi, karısının onu terk etmesinden sonra uzun süre ona ulaşmak ve geri dönmesini beklemekle ilgili eylemlerde bulunur. Yıllar sonra umudunu yitirince berber dükkanını da kapatır ve kendini alkole verir. Üzüm bağı ile ilgilenir. İlerleyen zamanlarda durumu iyice ağırlaşır. Hasta, yaşlı ve sürekli alkol alarak ölümü bekleyen biri haline döner. Kızı olanları anlatması, geçmişini aydınlatması için onunla iletişim kurmaya çabalar.

ÖRNEK ANILAR

Mutsuz/Kederli Kutsi, kızının yaptı şarabı içecektir ve ona annesinin kardeşini alıp onu terk edişini anlatır. Annesinin geride bıraktığı, babasının kandırdığı Kutsi'dir. “ Babam bir yudum şarap içmeden anlatmıştı bunları. Sözü bitince susuzluğunu anımsayıp bir dikişte kadehini bitiriverdi. Beyaz gözü buz mavisine çalıyordu biraz. Annesinin ne diye onu geride bıraktığını çözemeyen bir çocuk gibi saflıkla bükü boynunu. Dudaklarını sarkıttı. Kutsi Karaca'nın çocuk hali karşımda tekrar canlanıyordu.”

Alkolik Kutsi, karısı gittikten sonra berberliği bırakmıştır. Bütün gün bağda çalışıyor akşam eve yorgun argın gelip sadece içiyordur. “ eve girer girmez o günkü hırpalanışının karşılığını söke söke alırcasına saldıırıyordu şaraba. İçmek değil ısırılmaktı onunki. Bütün bir gün emek verdiği bağa sövmek gibi. Derken içtikçe yavaşlıyor, durgunlaşıyor, elini yüzünü yıkayıp marinanın çekek yerine kondurulmuş çinko damlı meyhaneye gidiyordu”

Sevgisiz/Kızgın Kutsi, kızına hiç yakın davranmamış, sevgi ve yakınlık göstermemiştir. Eşinin terk edişi ve kardeşine kızgınlığını içinden atamamıştır. “... Hepsi bu; ne bir cümle ne bir yakınlık. Kalbinde çelikleşen duygulardan payına düşeni hiç vermedi. Geçen on beş yıl içinde kırk günlük orucunu birkaç kez daha denediye de göğsünü kaplayan hasretten, içini kemiren kızgınlıktan bir türlü arınamadı.”

Latife Keşal (Konuşkan)

Karakter Gizemli bir kadındır. Bulunduğu çevrede Çingeneliği ile övünen tek Çingene'dir. Travmatik olaylar yaşamıştır ama bunlardan dolayı yakınmamaktadır. Umursamazdır ve kadere inanmamaktadır. Eskiden bakımsız, pasaklı bir kadın olmasına karşın adada bir filmde oynayarak falcı olarak ün yapmasından sonra kendine ve hayatına çeki düzen verir. Konuşmayı çok sevmektedir.

Aktivite Latife'nin özensiz, bakımsız bir yaşamı varken ve kedi dolu bir evde yaşarken bir filmde falcı rolünü oynaması ve birdenbire herkesin fal baktırmak istediği biri olması ile hayatı değişir. Daha sonra hayat hikâyesini anlatarak bir yazı dizisinde yer alır ve ünü artar. Bakımlı olmaya başlar. Hayatına çeki düzen verir. Fal bakmayı ve konuşmayı sevmektedir. Kahin gibi gizemli bir görüntüsü vardır. Bir süre sonra üne kavuşmuş konumundan biraz düşer ve ada halkı ve zengin turistler arasında, kendini ortada bir yerde bulur. Fakat ilgiye ve yeni dostlarına alıştığından onları kaybetmemek için elinden geleni yapıyordur ve onlara yaranmak istiyordur. Rakı içmeyi ve kedileri çok sevmektedir.

ÖRNEK ANILAR

Konuşkan Latife Keşan konuşmayı seviyordur. İnsanlara fal katarak ününü devam ettiriyordur. “Latife Keşal bayılıyordu konuşmaya. Kavuştuğu ünü, bitmek bilmeyen yaşlarının kefareti olarak algılıyordu. Eskisine göre epey bakımlıydı. Kara sarı teni tatlı bir esmerliğe dönmüştü. Yeni arkadaşlarının özendirilmesiyle tuhaf giysiler giymeye, yaz geceleri acayip şapkalar takmaya başladı.”

Umursamaz Kendisi hakkında ortalıkta söylentiler olduğunu sezen Leylan, olan biteni Latife'den öğrenebileceğini düşünür ve ona gider. " Dulluđunu gözümüze sokarak kadınlığını büsbütün unutturmuştu. Yürüdükçe eteğinden erkekler sallanırdı. Bende bu yüzden ona gittim. Hiçbir şeyi unutmadığı ve umursamadığı için. Dođal olarak adadaki bütün sırlar Latife'de toplanır, sıradanlaşıp hiçliğe karışırdı. Çevremde olanları ancak o anlatabilirdi, pervasızlığıyla herkesi yenmiş biri..."